

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un gir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Vorbe frumoase, fapte rele

Cum se petrec lucrurile în cercuri mici, așa se întâmplă și în cercuri mari
de **Gavril Todica**

Cu voia lui Dumnezeu și trecerea zilelor, am apucat iarăși în săptămânile premărgătoare patimilor și învierii Domnului. Ar trebui să ne fie săptămâni de eculegere sufletească iar nu numai de lărmărie plugărească, cum ni-se pare că ne îndeamnă cursul firesc al vremii mai esmorte de razele soarelui. — Dacă nu va fi binecuvântarea Domnului peste lucrările noastre, înzadar ne vom trudi. Munca noastră nu va produce decât pini și polomidă. Mare adevăr ne spune salmistul când ne învață în cuvinte speritoare: „De nu va zidi Domnul așa, înzadar se ostenesco cei ce o zidesc. Și de nu va păzi Domnul cetatea, înzadar vor veghia cei ce o păzesc“. — Astăzi ar trebui să mai adaugem: „De nu va apăra Domnul poporul și țara, înzadar se sfătoșesc conducătorii“.

Cuvintele acestea ni-se îmbulzesc în minte și ne vin pe vârful penei, când suntem cu luare aminte la opintirile Sfintei Națiuni de a asigura pacea lumii și la năzbătia conducătorilor tuturor popoarelor de a lucra tocmai de-a'n-bazele, adică de a răsturna pacea și de a înțelege dintre seminții și popoare. Toată lumea se plânge că e criză și e criză: adică lipsuri și nevoi. Milioane de oameni nu au de lucru în fabrici sau la întreprinderi și sunt muritori de foame. Dar cei ce au de lucru au câștiguri frumoase: svântură banii în jocuri de cărți, în beții și în petreceri, de li-se duce vestea. Când ajung la ea îmbuibăți și li-se golesc buzunarele, se năzdrăvănii și se dau la tâlhării de mâi încrucit și îngrozit de faptele lor.

Iată dar că omul e lighioană curioasă, care nici cum nu e mulțumită. Când e muritoare de foame, e vai de ea. Când are traiu prea bun: se dă peste cap, de-și rupe gâtul.

Cum e omul, așa sunt popoarele, mai ales conducătorii popoarelor. În parte ușor își „pierd cumpătul“, ca și aina umbrelul. Se asmuță și se sbucă unii asupra altora pentru toate lucrurile înțelese și neînțelese.

Mai zilele trecute a izbucnit revoluție în țara grecească. De ce?

— Oa să nu fie în pace. — Altă dată binecuvântată nu au conducătorii lor.

De curând era să izbucnească un războiu între Italia și Abisinia din Africa. — De ce?

— Pentru că în ceva cauze nu se puteau înțelege pe cale de pace.

În Germania, oamenii lui Hitler (hitleriștii) nu se astâmpără. Se tot înarmează și ca țâncii ar sări asupra vecinilor, dacă nu s'ar teme de oarece.

— De ce nu stau în pace, văzându-și de necazuri?

— Nu-i lasă Spurcăciunea Sa Aghiuță.

Revizionistii dela vecinii noștri, Unguri, nu se astâmpără nici ei.

— De ce nu se liniștesc oare, văzându-și de necazuri?

— Nu-i lasă în pace acelaș Aghiuță.

Chiar la noi, se hărăsesc partidele și se ciondrănesc unele cu altele, ba și ele între ele, ca la ușa cortului. Cine le asmuță?

— Spurcăciunea sa Satana.

Prin asmuțări, mârăieli și hărăeli se produc însă rele neînchipuite între oameni și popoare. Se ațîță la ură, încât s'ar mânca unii pe alții, dacă ar putea. Adică nu atât oamenii și popoarele, cât mai ales conducătorii, cum am spus. Popoarele între sine s'ar înțelege, ar trăi în pace, avându-și fiecare nevoile, lipsurile și necazurile.

Iată de ce ne e dat să auzim și să cetim și, mai ales, să simțim, că trăim în criză mare, totuș pentru înarmări se găsesco bani. Poate nici înainte de 1914 nu se făceau atâtea pregătiri de războiu, cum se fac acuma. Miliarde grele, scoase din pungă cetățenilor, se svântură în pregătirea unei încăierări mai grozave decum a fost în 1914—1918. Se pregătesc bombe, de aruncat cu aeroplanele, bombe pline cu gazuri, cari să omoare toate vietățile, pe unde ajung.

Apoi să zicem că nu Satana „comandălește“ pe nebunii conducători ai popoarelor?

Din faptele aceste păcătoase se cunosc conducătorii, iar nu din vorbele lor frumoase, amăgitoare.

Pace statornică nu va fi între oameni, cât timp oamenii și conducătorii lor duc viață păcătoasă.

Unde domnește păcatul, nu se poate cobori darul lui Dumnezeu.

O schimbare spre bine s'ar putea face numai prin schimbarea educației, adică a creșterii copiilor, a tinerimei. — Dacă nu crești pe om de mic în frica lui Dumnezeu și respectarea drepturilor altuia (iubirea de aproapele): mai târziu înzadar te trudești să-l desveți de năravurile rele.

Dar cine să schimbe educația? Părinții nepricepuți? Statul păcătos? Învățătorii, cari au primit și ei educație greșită?

Iată tot greutatea peste greutatea.

Temelia creșterii ar trebui să fie răstignirea păcatelor, adică nizuința de a ajunge la o viață nepăcătoasă.

Atunci toate greutatea s'ar deslega de sine și ar peri dintre oameni, cum bubele se uscă și cad de pe trupul sănătos.

Despre creșterea în înțelesul acesta cred că voi putea scrie în numerii viitori ai acestei foi.

Predici pentru servitorii și servitoare în catedrala din Blaj. Începând cu duminica întâie din postul mare, se vor ține în fiecare duminică și sărbătoare, îndată după vecernie, predici anume pentru servitorii și servitoarele din Blaj, pentru a se putea pregăti cu atât mai bine la spovedania și împărțanșanla de sf. Paști. — Stăpânii sunt rugați să binevolască a-i îndruma pe servitorii și servitoarele lor a lua parte la aceste predici, cari le vor face foarte mult bine, atât servitorilor și servitoarelor, cât și stăpânilor lor.

Unde duce munca și cruțarea. Țara care își mărește vaza pe zi ce trece, e Japonia. De acolo din îndepărtatul răsărit al Asiei glasul său se aude în întreaga lume și cuvântul său are trecere la toate sfaturile dintre țări. La ei acasă, în țară, toate lucrurile sunt ieftine și viața e mai ușoară. Vă veți întreba, că oare cum se poate aceasta? Vă răspundem prin câteva cuvinte: prin muncă și cruțare. Japonezii lucrează mereu, foarte mult și lucrează bine. Fiind oameni harnici, produc mult și astfel pot vinde ieftin. Și fiindcă vând ieftin, toate țările încep să cumpere dela ei. În Japonia se vinde o bicicletă cu 115 Lei, un pieptene cu un leu, iar o pereche de ghete cu 40—50 Lei. Ei nu umblă după câștiguri mari, căci au o regulă în viață: cruțarea. În muncă găsesc plăcere, iar prin cruțare își asigură bani albi pentru zile negre. Prin muncă și cruțare laolaltă își întind vaza tot mai departe, și cuvântul lor capătă putere tot mai mare pe zi ce trece.

Dumineca întâie din postul mare

Dumineca întâie a postului mare este dumineca ortodoxiei. Ortodoxie este cuvânt grecesc, care înseamnă dreaptă credință. Așadar dumineca ortodoxiei înseamnă dumineca drepte credințe.

Pentruce-i zice duminecii acesteia dumineca ortodoxiei?

Împăratul grecesc din Constantinopol, Leon Izaurul, care a domnit între anii 716—741 la Constantinopol sau, cum îi ziceau pe atunci, la Bizanț, a dat la anul 726 o poruncă să se delăture, sub pedeapsă de moarte, toate icoanele sfinte din biserici, piețe, străzi, parcuri și cimitire, fiindcă ceice se închină icoanelor sfinte se închină idolilor. Patriarh al Constantinopolului era pe atunci sf. German, care s'a opus acestei porunci împărătești, spunând că împăratul n'are voie să se amestece în treburile lăuntrice ale bisericii. Poporul plângea cu hohote și-l ruga pe împăratul să-și retragă porunca. Văzând împăratul că întreg poporul este revoltat împotriva poruncii împărătești, și-a schimbat porunca de așa ca deocamdată icoanele să nu fie aruncate afară, ci să se achețe prin biserici atât de sus ca poporul să nu le poată ajunge și săruta. A adunat apoi în jurul său mai mulți episcopi uitați de sine și de slujba lor înaltă, cari i-au făgăduit că țin cu el și au început să arete poporului că împăratul are dreptate.

Patriarhul German i-a dojenit pe acești episcopi și a făcut raport despre porunca împăratului și despre purtarea acelor episcopi la Papa dela Roma. Auzind împăratul despre aceasta, a dat poruncă să se ducă în deplinire numai decât porunca lui și să se dărâme din fața palatului împărătesc sfânta cruce sfărâmandu-se în bucăți, pe patriarhul German surghinindu-l, iară în scaunul patriarhiei așezând pe Anastasiu, un episcop care urma orbește tot ce porunca împăratul. Poporul a rămas însă credincios patriarhului German, a atacat cu cuțite și pietri pe soldații trimiși de împăratul ca să nimicească icoanele, a ales un alt împărat, cu numele Cosma, care a atacat Bizanțul de pe mare cu oaste a sa. Leon Izaurul însă l-a biruit pe Cosma, iară oastea i-a nimicit-o.

Atât Papa Grigore II. cât și Papa Grigore III. i-au scris foarte împăciuitoare împăratului, rugându-l, să nu se amestece în treburile bisericesti. Împăratul însă s'a înfuriat, a dat poruncă să se nimicească toate icoanele sfinte din toate bisericile, iară Papei i-a trimis vorbă că va trimite soldați la Roma cari vor zdrobi icoana sfântului Petru, iară pe Papa îl va duce la Bizanț, legat în lanțuri! Papa Gregoriu III. auzind acestea l-a afurisit, adevărat l-a scos din biserică, la anul 731, atât pe el cât și pe ceilalți zdrobitori de icoane numiți cu un cuvânt grecesc »iconoclaști«. Drept răspuns împăratul a cuprins din statul papal Sicilia și Calabria, apoi a adunat zeci de corăbii de războiu pe cari le-a

trimis împotriva Papei. Dumnezeu însă l-a pedepsit aspru, pentru că corăbiile de războiu au fost nimicite, în drum spre Italia, de o mare furtună.

Fiul lui Leon Izaurul, Constantin V., numit și Kopronimos, a continuat să îndeplinească poruncile date de tatăl său, apoi a adunat, sub conducerea arhiepiscopului din Efez, 338 episcopi credincioși lui, cari au hotărât că icoanele sfinte sunt lucruri diavolești și că celce zugrăvește astfel de icoane stă în slujba diavolului. Pe baza acestei hotărâri a dat apoi împăratul o poruncă și mai aspră pentru nimicirea tuturor icoanelor sfinte. Oponându-se poruncii acesteia mai alés călugării, împăratul a cuprins mănăstirile, pe călugări i-a silit să se însoare și apoi i-a dus în circ dimpreună cu nevestele lor, bătându-și joc de ei în fața poporului. Mulți călugări au suferit cu acest prilej moarte de martir.

Împăratul Leon IV. (775—780) a fost mai puțin crud, numai pe soție-sa Irina a pedepsit-o groaznic, fiindcă a aflat în patul ei o icoană sfântă. Fiul acestuia, Constantin VI., rugat de mamă-sa Irina, a dat apoi voie să se cinstească icoanele sfinte, iară la anul 786 a adunat, cu învoirea Papei, săbor ecumenic la Constantinopol, însă soldații au atacat pe vlădicii adunați, așa că, la sfatul împărătesei, săborul s'a adunat din nou la Nicea, unde s'au adus mai multe canoane prin cari se arată că cinstitirea icoanelor este lucru bun, folositor și cucernic, iară săborul din anul 754 dela Constantinopol l-au declarat fără nici o valoare. Acesta a fost săborul ecumenic al șeptelea sau al doilea dela Nicea, cel din urmă săbor ecumenic pe care-l recunosc și ortodocșii, cu toate că a fost condus de doi reprezentanți ai Papei dela Roma, de arhiepiscopul Petru și de abatele Petru.

Prin săborul sau conciliul ecumenic al șeptelea dela Nicea pacea s'a restabilit în biserică, însă împăratul Leon V. Armeanul a dat din nou poruncă împotriva icoanelor sfinte. Totasemenea au făcut și Mihai II. și Teofil. Abia sub domnia copilului Mihai III., a pus capet mamă-sa Teodora nimicirii icoanelor sfinte, hotărând, într'un săbor ținut la 842, să facă obligatoare pentru întreaga țară canoanele săborului ecumenic al șeptelea, iară patriarhul Metodiul a poruncit, tot cu acel prilej, ca, drept recunoștință pentru porunca acestei împărătese, dumineca întâie din păresimi să se numească dumineca ortodoxiei sau a drepte credințe, preamărindu-se sfintele icoane. În forma aceasta a adus la cale o femeie ceace au stricat atâția bărbați.

De aceea și cântăm în această duminecă, la utrenie, în canon, la cântarea I.: »datu-s'a astăzi bisericii biruință, cu voia și cu statul cel îndemnat de Dumnezeu al lui Mihail și al Teodorei, împărăților noștri, al celorce au ținut credința cu cucernicie« și la cântarea VII. »mântuindu-ne de negura erezei de mai înainte, cu voia Teodorei, împărătesei celei vrednice de cinste, cântăm: bine ești cuvântat în biserică mării tale, Doamne«.

De aceea cântăm la vecernia mare de sâmbătă seara, din preseara duminecii ortodoxiei: »Preacinstită înfrumșetare a luat biserică lui Hristos din înălțarea cea prealuminată a cinstitelor și sfintelor icoane ale Mântuitorului Hristos și ale Maicii lui Dumnezeu și ale tuturor sfinților, prin care se luminează și se înfrumșetează cu darul și alungând lapadă dela sine adunarea ereticilor și bucurându-se preamărește pe

inbitorul de oameni Dumnezeu, care pentru dânsa a suferit patime de boală«.

Înțelegând pe deplin istoria, înțelege și cântarea dela stihirile vecerniei celei mari din aceeaș sâmbătă seară: »Ceice au trecut din necredință în credință și cu lumina cunoștinței ne luminat, să plesnim cu mânilor, precum psalmistul, aducând laudă de mulțumire lui Dumnezeu; și cu cinste să ne închinăm sfintelor icoane ale lui Hristos și ale Maicii curatei și ale tuturor sfinților cari sunt însemnate pe pereți și pe scânduri și pe sfintele vase, lăpădând datina necuceririi a celor necredincioși; pentru că cinstitirea icoanei, precum zice Vasile, se referă la prototip; cerând, pentru rugămintea preacuvioasei Maicii tale, Hristoase Dumnezeu nostru și ale tuturor sfinților, să dăruiești nouă mare milă«.

Nu icoanelor sfinte ne închinăm noi, ci acelor persoane pe cari le reprezintă acele icoane, iară acesta lucru cernic, folositor și bun este. Iată, ce învață dumineca ortodoxiei și iată ce trebuie să înțelegem cuvântul »ortodoxie« în cazul acesta.

Părintele Iulian

Milionari cari se lapădă milioanele lor

Să fie oare și de această? Da, sunt încă mulți. Vom țigira câțiva:

De curând fiul unui bancher mult milionar cu numele Dubion din Washington (Statele Unite Americane) a moștenit 17 milioane de dolari. El însă n'a voit să primească moștenirea, spunând că n'o merită, fiindcă câștigat-o însuși. A cinstit-o deci oricând din orașul său, iară el a muncit mai departe.

Fata de 18 ani Jeanette Birandean a moștenit 2 milioane de franci, pe cari însă n'a voit să-i primească, tot pentru același motiv. I-a cinstit deci săracilor bătrâni din oraș.

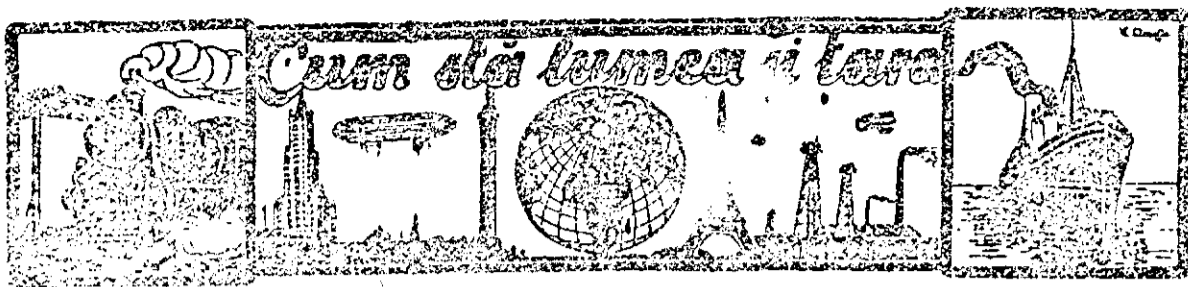
Nepotul multimilionarului american derbit a abzis și el de moștenire, a părăsit orașul New-York, și s'a dus la o fermă în Pennsylvania unde muncește ca oricare muncitor de pământ.

Multimilionarul rus Sodonikov și-a dat în sînt într-o bună zi vila sa minunată din Moscova și-a cumpărat în hotar o casă țărănească și banii ce i-au rămas după vinderea palatului i-a cinstit săracilor.

Acelaș lucru l-a făcut multimilionarul francez Jean Vilmont, care și-a vândut minunatul palat ce-l avea în mijlocul orașului și și-a cumpărat o mică moșie țărănească iară banii rămași i-a împărțit între săracii din oraș. Astăzi cultivă legume, alături cu muncitorii săi.

Toți aceștia au făcut jertfele de mai multă încredere și nu sărăcesc, pentru că așa i-au crescut de acasă.

O minunată pildă despre felul cum se câștigă o seamă de milionari din America este dl Eugéas Paris din Bayonne. Acesta este astăzi de 30 de ani și lucrează ca muncitor într-o fabrică de automobile din Paris. Unchiul său i-a testat 30 milioane de dolari, 18 sonde de petrol, 50.000 de hectare de vite și mai multe zeci de mii de hectare de pământ între orașele San-Francisco și Hollywood, sub condiția că va lucra 10 ani simplu muncitor în fabrică, că nu va face altă treabă și că nu va primi nici un ban împărțit dela nimenea. Când, după 10 ani, tribunala constata aceste trei condiții, el va primi moștenirea, altfel se va împărți între săraci.

Luptă între frați

De 12 zile Grecii se bat mereu — Armata credincioasă guvernului a început ofensiva generală — Revoluționarii au fost în sfârșit înfrânți

11 Mărțisor. De 11 zile bubuitul tunurilor răsună mereu în Grecia. Miros de praf de pușcă, gloanțe și bombe pe pământ, iar în aer avioane încărcate cu bombe ucigătoare.

Grecia e împărțită în două părți. Una a rămas credincioasă guvernului, și e stăpână pe o mare parte a uscatului, cealaltă s'a pus sub ascultarea lui Venizelos, luând insulele din mare, și înaintând mereu să cuprindă uscatul.

*

Lumea privește cu ochi mirați spre Grecia. Vede că, frați de-un sânge fiind, s'au împărțit și au început războiu între ei. Nimeni însă nu știe amănunțit pricina acestei lupte. E acolo arțagosul bătrân Venizelos, care e un bărbat de stat cum rar se nasc, și care nu poate suferi ca altul să-i ferească țara de pat el.

Dar, aceasta nu poate fi pricina luptei pe viață și pe moarte ce s'a pornit între frați. Vom ști-o mai amănunțit după ce se vor liniști lucrurile.

Revoluția se întinde mereu

Scânteia focului a sărit în insula Creta, unde locuiește Venizelos. Guvernul a trimis imediat într'acolo 22 avioane, cari s'au întors acasă neavând de face împotriva răsculaților.

Revoluționarii însă nu numai că nu s'au predat, dar au pornit ei la atac. Au cuprins toate insulele din largul mării, și, în același timp, au răscolat populația din Macedonia.

Astăzi toată grija guvernului e îndreptată spre Macedonia. Răsculații și-au stabilit frontul în marginea râului Struma, și au stricat toate podurile cari trec peste acest râu.

Câteva zile, guvernul n'a putut începe ofensiva generală împotriva răsculaților, deoarece se lăsese o ceață întunecoasă asupra țării, și pe lângă ceea ce ninge mereu.

Duminecă dimineața însă, generalul Kondylis a plecat cu un tren special la Seres, unde se află fruntașii revoluției. După ce armata guvernului a ajuns la marginea râului Struma, generalul a dat ordin ca să se repare mai întâi podurile stricate. După aceea s'a început ofensiva generală împotriva răsculaților.

Treizeci de avioane au început să arunce bombe ucigătoare în armata lui Venizelos. Au început apoi să bată tunurile ca'n timpul războiului celui mare.

Câteva localități cari se aflau în mâinile revoluționarilor au fost ocupate. Revoluționarii s'au retras într'un ținut

muntos, pe o poziție foarte bună, care a mai fost întrebuintată în decursul războiului mondial.

Armata guvernului, luptă ca să-i scoată din această poziție.

Am spus că nu se poate ști, cum se vor termina lucrurile în Grecia. Dar nu se știe lămurit nici starea de acum. Toate telegramele cari iasă din țară sunt cenzurate de oamenii guvernului, cari nu lasă să iasă decât ceea ce-i în sprijinul guvernului.

Pe de altă parte, după alte știri, se spune că guvernul ar sta slab cu hrana soldaților și cu armele. Un mare fabricant de arme, numit Bazil Zaharoff, se spune că ar ajuta guvernul grec.

Un gazetar englez însă scrie la gazeta lui că revoluționarii s'au întărit. Ei s'au retras în poziția aceea muntoasă, și au de gând să facă un front nou, care să atace armata guvernului din spate.

Creta, insula unde locuiește Venizelos, a fost declarată republică independentă.

Când încheiem aceasta știre, oștile stau față 'n față. De partea cui se va pleca cumpăna? Vom vedea!

Revoluționarii înfrânți

12 Mărțisor. (Știre sosită la Radio). După 12 zile de luptă revoluția din Grecia a fost înfrântă. Din și d-na Venizelos s'au imbarcat pe un crucișător și au luat-o la sănătoasa, iară ceilalți conducători revoluționari au fugit în Bulgaria. Guvernul bulgar însă a cerut ca guvernul grec să-i predea judecătorilor militare grecești, care-i vor osândi conform vinovăției.

Ce lucrează parlamentul

Spre sfârșitul săptămânii trecute, *senatul* a votat proiectul noului cod penal.

Între ultimele vorbiri cari s'au ținut în jurul acestui proiect, au fost acelea ale *P. Sf. Iuliu Hossu*, Episcopul Clujului, și *I. P. Sf. Cisar*, Mitropolitul romano-catolic al Bucureștiului.

Sf. Lor s'au ocupat de articolul care permite uneori mamei lăpădarea fătului, arătând, ce mare greșală și păcat se săvârșește cu aceasta.

Greșală deoarece prin aceasta se lipsește țara de un număr mare de fii, și păcat căci fapta aceasta se împotrivesc poruncii dumnezeiești care poruncește „să nu ucizi”.

Sf. Lor au arătat amănunțit greșala și păcatul ce însoțește această

lege, senatorii însă n'au ținut seama de aceasta, și au votat proiectul.

Proiectul votat de senat, va trece la timpul său la Camera, unde va fi dezbătut și de deputați.

S'au mai făcut apoi la senat câteva comunicări și interpelări. A vorbit, despre situația Ungurilor din jud. Trei Scaune, senatorul maghiar Șandor Iosif. Tonul vorbirii sale a fost atât de obraznic, încât câțiva au cerut să se ia măsuri aspre împotriva senatorului necuviincios, ceea ce președintele a și promis că se va face.

*

La Camera se discută pe articolele legii de cooperatie. Lupta se dă numai între partidul de la putere, care se sprijină mai ales pe d. subsecretar de stat *Negură*, și între partidul național-țărănesc. Din partea acestui partid, lupta o poartă d. *I. Răducanu*, fost ministru, mare priceput în ale cooperatiei, ajutat fiind de dnii *Mihalache*, *Maniu* și *Madgearu*.

Spre sfârșitul săptămânii trecute, Camera a luat în discuție și raportul dlui Benteiu asupra afacerii Skoda. Încă în prima ședință s'au produs ciocniri între liberali și național-țărăniști. În ajutorul liberalilor a sărit de astă dată și d. *Grigore Iunian* care e un dușman infocat al foștilor săi tovarăși politici.

Atât Camera cât și Senatul au sărbătorit în săptămâna trecută pe *T. G. Masaryk*, președintele republicii cehoslovace, care a implinit 85 de ani.

D. Vaida nu mai este președinte al organizației național-țărăniști din Ardeal

Frământările din partidul național-țărănesc încep să se lămurească.

Am fost scris în numărul trecut că d. Vaida cutreeră țara cu un program pe care conducerea partidului nu-l vrea. Conducătorii partidului au arătat în mod public că d. Vaida lucră pe alte cai decât cele ale partidului, spunând că rău face.

D. Vaida a trimis apoi conducerii o scrisoare în care spune că nu-i pasă că partidul i-se pune împotriva, și va merge mereu pe drumul său.

Văzând aceasta, d. Mihalache s'a sfătuit cu fruntașii partidului, și împreună l-au dat jos pe d. Vaida de la conducerea organizației național-țărăniști din Ardeal, locul său luându-l d. Mihalache.

Cu aceasta, în partidul național-țărănesc încep să se lămurească lucrurile.

Viscol năpraznic în Capitala țării

Se pornise prin mijlocul lunii Februarie o vreme frumoasă, încât credeam că primăvara și-a mutat granițele tăind din împărăția iernii. Zăpada s'a topit aproape în întregime, copiii au ieșit la câmp să pască mieii, bărbații și-au scos plugurile din ascunzișul iernii, începând pregătiri pentru munca de primăvară.

Iată însă că iarna ne-a mai dat un semn de viață, acum când o socoteam de tot plecată. În săptămâna trecută, cerul s'a împânzit de nori și a început a fulgii ușor. Vremea s'a răcit simți-

tor, și, chiar acum când cerul e senin, se simte că „soarele e cu dinți“.

Iarna târzie din săptămâna trecută, a venit însoțită de viscol puternic. Pe Marea Neagră a fost o furtună puternică, din care pricină vapoarele au sosit cu mari întârzieri, și multe din ele au trecut prin primejdii mari.

În București viscolul a fost atât de năpraznic, încât se spune că de o sută de ani nu s'a mai pomenit așa ceva în luna Martie.

În peninsula balcanică, Grecia și Bulgaria, s'a lăsat o ceață încât dimineața deabia se vedea om pe om.

Și, dupăcum spun ceice se ocupă cu mersul vremii, vom mai avea încă parte de vreme mestecată.

Românii uniți din America cer preoți și un vicar, o căpetenie

În Statele Unite din America de Nord trăiesc o mare mulțime de Români greco-catolici, respirați de vreme și de împrejurări prin numeroase orașe. Unii, cari sunt mai mulți împreună, au și parohii și biserici frumoase, pe cari le susțin înșiși din bănuții lor, greu muncii, fără nici un ajutor dela stat sau de aiurea. Bisericile fraților din America sunt mult mai frumoase și mai împodobite decât atâtea biserici din patria veche. Iar unde au și case parohiale pentru preot, acestea sunt adevărate palate, cu încălzire centrală, cu lumină electrică și alte înlesniri moderne. Toate acestea arată că frații din lumea nouă nu și-au uitat nici nu și-au părăsit credința părintească, ba dimpotrivă, această credință e foarte vie și roditoare de strălucite dovezi.

Au însă vrednicii noștri frați din America o mare durere care și de 15 ani li urmărește și li apasă! Atâția dintre preoții cei de demult i-au părăsit, chemați în patria veche la alte slujbe, ori au murit, și alții în loc n'au căpătat. Cei rămași sau cei trimiși acolo de curând sunt prea puțini și bunii credincioși tânjesc de dorul păstorilor! Cerut-au și eu buna și eu răul, rugatu-s'au pretutindeni, să nu fie părăsiți de tot, prada baptiștilor sau altor secte atât de numeroase în America, scris-au și s'au umilit cum au știut mai frumos, să li se trimită preoți deajuns, că poporul flămând este de pâine cerească și n'are oine împărți lui! Dar n'au putut dobândi păstorii trebuitori. „Atâtea biserici stau pustii și nu răsună cuvânt mângâietor în altarele lor. Până când?“ — Se întreabă un bun credincios din America.

În aceeași vreme primim totdeacolo și o pagină de foaie („Foaia Poporului“ din Cleveland), în care un alt credincios strigă cu aceeași râvnă a Casei Domnului: „Vrem un cap mai întâi și apoi preoți!“ Adecă un vicar, o căpetenie peste toate bisericile gr.-cat. din America și care să fie supus deadreptul Romei. Acest vicar să cerceteze apoi toate durerile și lipsurile bisericilor și parohiilor române gr.-cat. din America și, cu aprobarea mai marilor săi, să așeze de iznou, toate câte sunt de făcut acolo.

Noi, aici, la foaie, nu avem căderea și nici nu vrem să ne amestecăm în organizarea bisericilor și parohiilor americane. Însă, ca unii cari aproape zilnic primim scrisori de durere dela frații din America, rugăm și din partea noastră pe cei chemați, să nu zăbovească a pleca urechea spre strigătele cuvioase ce vin de peste apa cea mare, împlinind lipsurile de acolo, ca într'adevăr, nu cumva baptiștii și alte secte, sau necredința modernă, să răsluiască turma lui Hristos, pierdută prin acelea mari depărtări!

Slujbașii războiului

Zeul războiului are slujbașii săi de totdeauna. După ce războiul se termină, zeul se culcă și doarme liniștit. Copiii săi îi pregătesc drumul în timp de pace, și când zeul s'a urit de somn, pornește iar luptă.

Slujbașii săi credincioși sunt spionii. Ei mișună pe rotogolul pământului ca furnicile în jurul mușuroiului. Cătrează cancelăriile regale și ministeriale, caută gândurile și planurile conducătorilor unei țări, și le vând apoi altei țări, dușmane celei dinatăi.

Toate țările au spionii săi. E de notat că nu se spionează numai țările dușmane, ci și țările cari sunt prietene una cu alta.

Țările cele mai puternice, au și spioni mai mulți. Anglia, Franța și Germania, stau în fruntea tuturor țărilor în ce privește numărul și istețimea spionilor.

După o proaspătă numărătoare, în Europa mișună azi un mai puțin decât cincisute de mii de spioni.

Spionii cei mai căutați și mai vestiți, în această meserie, sunt femeile. Din cele cincisute de mii de spioni, trei sute de mii sunt femei, adică mai mult decât jumătate.

Înainte de războiu și în timpul războiului mondial, spioanele erau femei frumoase. Dacă erau și inteligente, atunci erau sigure că aveau să facă ispravă bună. Și cum lucrau ele? Fiindcă aveau bani mulți, fiind și frumoase, se îmbrăcau frumos de tot, petreceau mereu în jurul oamenilor mari și-i prosteau de cap. Atunci scoteau din gura lor tot ce aveau de gând să facă și apoi, planurile lor le trimiteau țării în slujba căreia făceau spionaj.

Femeile frumoase au dat de bănuț. Ele de obicei nu prea aveau ce face, nu aveau o slujbă, se îmbrăcau numai bine și petreceau în tovărășia miniștrilor pe cari voiau să-i spioneze. De aceea, poliția a început a fi bănuitoare. Unde vedeau o femeie frumoasă, ale cărei rosturi în viață nu se prea știau, o urmăreau și de multe ori o prindeau spioană. Din care pricină astăzi sunt la modă ca spioane femei inteligente, cu un rost oarecare. Intră

muncitoare, funcționare, orice, ca să nu dea bănuț, și apoi fac spionaj.

Iar zeul războiului, când se scutură de somn, își chiamă argații, le dă sfat, cum să o lovitură unde știe el că-i mai de folos, și războiul începe.

„Tribuna contribuabililor“

Ziar independent care luptă pentru apărarea drepturilor celor cari plătesc impozite

În luna Maiu anul trecut, s'a format în București un „Sindicat al Contribuabililor din România“ având adresa București, Bărăției 31.

Acest sindicat a pornit o mișcare în treagă țara, ca să unească pe toți cei care plătesc impozite, într'o „Federație a contribuabililor din România“. Spicuim câteva din activitățile celor cari conduc această mișcare.

Ei cer mai întâi mai multă omenie de la slujbașii țării față de toți cei cari suferă prin plățirea impozitelor.

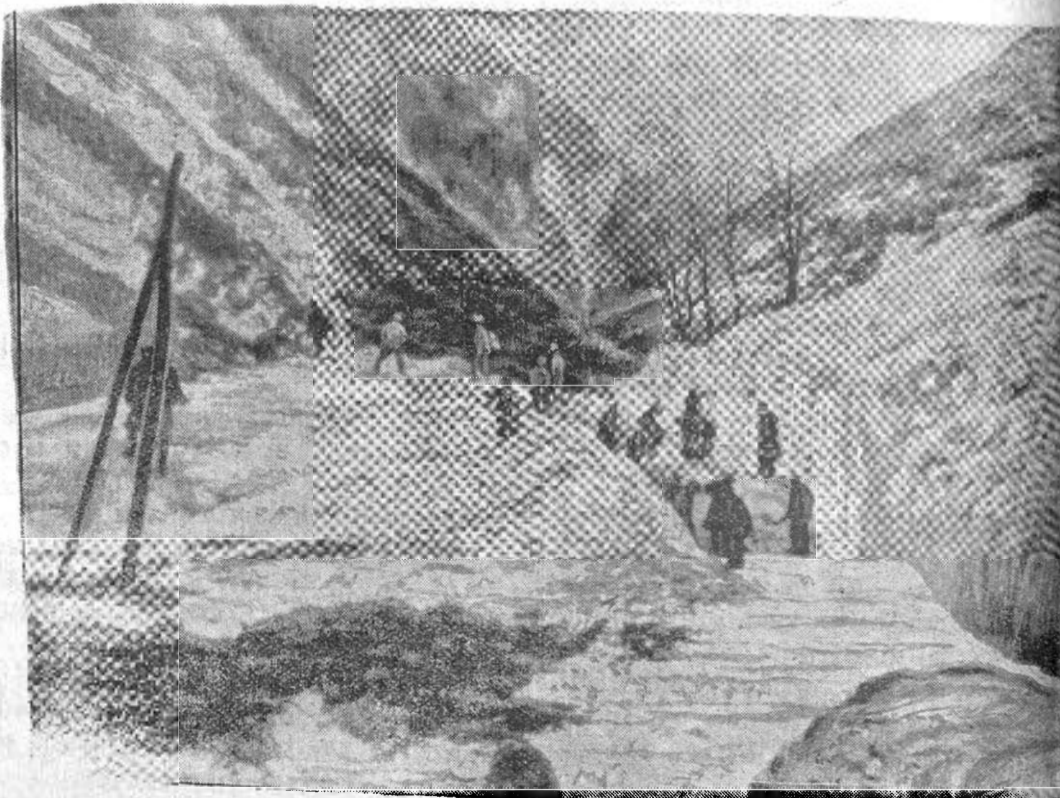
Slujbașii țării trăsesc din impozitele cetățenilor, și astfel ei trebuie să se poarte cu respectul față de cei de pe urma cărora trăiesc.

Sunt apoi unii, cari s'au sustras de la plata impozitelor, căzând în urmă mai din greu această sarcină pe umerii alții. Și împotriva acestora promite să lupte sindicatul.

Sindicatul vrea apoi să trezească în țară cari plătesc impozite, un control față de cei care încasează bani, care control să asigure o bună întrebuințare a banului public.

Pentruca să-și ajungă scopul, Sindicatul scoate și o gazetă — tot la două săptămâni declarată independentă numită „Tribuna Contribuabililor“, având adresa de mai sus. Din numărul 4 au sosit și la adresa noastră 5 exemplare însoțite de rugămintea „de a face să pară în mâinile celor ce au pornit acțiunea contribuabililor în județul și orașul“ nostru. De care lucru înștiințăm pe cei în cauză, gândindu-i că numerele din susnumita gazetă stau la dispoziție.

O lavină acopere 50 de oameni

Zilnic ne vin știri din munții Alpiilor din Italia că vreo lavină a acoperit zeci de oameni. Lavina se numește pornirea zăpezii din vârful munților Alpi și sosirea ei în vale, unde acoperă uneori chiar sate întregi. Chipul nostru ne arată o astfel de avalanșă, lavină sau zăpadă înghețată care se rostogolește din munte în vale, care a omorât 50 de oameni și a rănit cam tot atâția. Chipul e trimis prin telegramă, așa că și în privința aceasta este chip interesant.

Impotriva Pârătorilor

Credem folositor pentru cititorii noștri plugari, să le punem sub ochi o icoană nespuse de tristă și foarte umilitoare pentru neamul nostru.

Icoana o poate vedea oricine, în toate orașele noastre unde sunt autorități mai mari. Dar mai ales în orașele unde sunt prefecturi, adică în capitalele de județ, apoi acolo unde-și au scaunul Vlădiciei noastre.

De dimineață, până încă nu sunt deschise localurile autorităților pomenite, tot vezi strecurându-se pe ulițele ce duc într'acolo, săteni de ai noștri. Câte trei-patru, câte zece, uneori și mai mulți. Înaintează cu pas larg și îndesat, cu ochii în pământ, tulburi la față, încruntați, izbindu-și de pardoseala de piatră toiegele. Poartă traista în spate, sunt îmbrăcați rău, cu haine murdare și rar când ridică ochii să se uite la cineva. Vezi depe fețele lor că-i roade ceva la inimă. Rar când își spun o vorbă pe drum. Merg tăcuți, coc în ei ceva.

Acum, de ani tot văzându-i așa, lumea îi cunoaște când îi vede că-și iau drumul la prefectură sau la vladici: „Aștia iar vin cu vre'o pâră“, se gândeste ori cine-i vede.

Când ajung înaintea porții clădirii unde este autoritatea, se opresc, se uită bolnavi unul la altul, mai fac un sfat, apoi se îndeamnă care să între mai întâi.

Coridoarele clădirilor se umplu încet cu încetul. Țărani stau în grupuri. Șed pe lăviți, jos pe pardoseală, ori se razimă în băte. Vin mulți de departe și-s osteniți,

Așteaptă să le vină rândul, să-și arete necazurile. Intre timp își spun unii altora supărarea, dar pe departe și numai frânturi, ori se informează dela aprozi, cine a mai venit din satul cutare pela prefectură.

Înlăuntru, oricare ar fi autoritatea: pretorul, prefectul, comitetul local de revizuire, Vlădica, sunt așteptați cu groază: toată lumea s'a săturat de ei, fiindcă toți știu că vin cu pâră.

Toți acești nemulțumiți ai satelor, de capul lor, sau trimiși de o mică partidă din sat, vin să pârască: pe primar, pe notar, o alegere ce s'a făcut, pe cantorul, pe crâșnicul bisericii. Toți aceia cari n'au răzbit în consiliul comunal, în cel bisericesc, ori școlar, fiindcă n'a voit majoritatea poporului să-i aleagă, iau a doua zi traista'n spate, băta'n mână și la drum! Să strice ce s'a făcut! Să ceară nimicirea alegerii, ori alt lucru în interesul lor, sau a olicei din jurul lor.

Așa se învrăjbesc satele, încât nu mai pot lucra nimic! Așa se dă de lucru autorităților adeseori pentru nimicuri sfruntate. Așa se pierde vremea cea scumpă.

Dar mai ales în chipul acesta ajunge românul să-și bată joc de autoritatea pusă să conducă!

Suntem, noi românii, niște oameni minunați! Până nu aveam drepturi, până eram sub stăpânire străină, ce delegații sau deputații cutezau să se înfățișeze la prefectul? Acum și țiganul din capul satului se simte îndreptățit să alerge la cel mai mare să se plângă.

Dar nu suntem azi oameni slobozi în țara noastră, pentru a nu cunoaște nici o cuviință, nici o măsură. Autoritatea românească trebuie respectată mai mult decât cea străină.

Mai opriți acasă pe acești pârători, cari ne fac de râs în ochii străinilor.

Dela Secțiile „Astrei“

Un muncitor moare în faimă de sfânt

Înainte cu patru ani și jumătate a murit în Alsacia un muncitor, anume Alois Sissler, în faimă de sfânt. Oamenii îl desmierdau Alisi numindu-l și „călugărul străzii“. El se născu la anul 1860 în Walbach ca fiu al unei familii sărace, care numără 10 copii. A fost foarte sărac și l-a crescut soră-sa Valentina, dela care a învățat cucernicia. Rugăciunea lui cea mai obișnuită era: „Isuse al meu, fii în inima mea în ora aceasta și în toată vremea!“.

Gândul lui era să se facă preot, însă a fost prea sărac ca să poată umbla la școală, de aceea s'a căsătorit cu Caterina Zimmermann, care l-a înțeles foarte bine și l-a ajutat în a se apropia de Dumnezeu. El se scula dimineața regulat la 3 ore, pentruca să-și poată face cu tihnă rugăciunile și meditațiile. Pe la 4 ore mergea regulat, însoțit de soție-sa, la sf. liturghie și se împărțeau. Dumineca petrecea în biserică cu drag mai multe ore. În fiecare zi se ruga „calea crucei“, iară în cursul pauzelor, că era faur, își zicea rozarul. Seara se ruga timp de cel puțin o oră.

Dumnezeu l-a încercat cu multe durări. Încă în tinereță îi muri soția după o naștere, apoi îi muri feciorul și pe urmă cumnată-sa, care-i conducea gospodăria. Fiindcă fată-sa a intrat în mănăstire, a rămas singur singurel, vreme de 40 de ani, când Dumnezeu îi curmă firul suferințelor. Cele din urmă cuvinte, pe cari le spuse în fața fiică-sa, chemată la patul lui de suferințe, au fost: „Nu-mi pare rău de nimic cece am făcut pentru Dumnezeu și sufletul meu. Dincolo, în lumea cealaltă, voi continua să mă rog. Rămâi credincioasă lui Dumnezeu, eu te voi ajuta“.

Mormântul acestui „călugăr de pe stradă“ este cercetat acuma zilnic de credincioși, cari îl roagă pe muncitorul Alisi, să le ajute, fiindcă le-a făgăduit că îi va ajuta.

Câteva șire pentru noi. Un american anume Brownson, trecut de curând, dela protestantism, la religia catolică scrie între altele: „Plătirea abonamentului la ziarele catolice este o datorie față de Dumnezeu și de aproapele, pe care ar trebui să ni-o împlinim cu bucurie. Însă oare câți catolici sunt conștii de datoria aceasta? Noi tot așa de mare lipsă avem de gazete catolice, cum are lipsă o țară atacată de dușmani de puști, de tunuri, de aeroplane de vapoare și de submarine; precum are oricare cetățean lipsă de plămâni bune ca să poată striga dacă este atacat. Călugărul Mühelhelm din Chikago a spus, la un congres catolic, următoarele: „În America este o sectă care numără abia 202 098 credincioși. Această sectă are un ziar care apare în 132 058 exemplare. Îi află la toate oțeturile, prin toate stațiile. Noi catolicii numărăm în America 20 milioane credincioși. Suntem în posesiunea adevărului. Și cât de mare este numărul cititorilor ziarului nostru? Cine e de vină?“ — Ce să zicem noi uniții, când 2 milioane de inși nu suntem în stare să susținem un ziar popular?“

Parastas pentru odihna sufletului marelui Mitropolit Dr. Vasile Suci

În vinerea trecută — 8 l. c. — s'au împlinit șase săptămâni de când Mitropolitul Vasile a plecat pentru totdeauna dintre noi. În această zi, s'a servit în catedrala Blajului un parastas, pentruca Dumnezeu să odihnească sufletul său „unde toți dreptii se odihnesc“.

La sf. slujbă a pontificat pâr. vicar capitular Dr. Victor Macaveiu, înconjurat de sobor de preoți, iar slujba de cantor a făcut-o corul Academiei de teologie, sub conducerea pâr. profesor Celestin Cherebețiu.

În timpul slujbei, catedrala a fost plină de lume. Pe lângă elevii școlilor de băieți și fete, în frunte cu corpul profesoral, a fost de față și mult public.

„ASTRA“ LA BLAJ. În ziua de duminică, 17 Martie, începe seria de primăvară a conferențelor Desp. Blaj al „Astrei“. Vorbește d. AUGUSTIN MAIOR, profesor universitar în Cluj, despre „Noua orientare a științelor“. Conferențele se țin în sala de gimnastică a liceului de băieți, la ora 11 a. m. (după sf. liturghie din catedrală). Intrarea liberă (fără plată).

Rugăciuni continue de postul mare în catedrala din Blaj. Ca în fiecare an, se vor face și anul acesta rugăciuni continue de postul mare în catedrala din Blaj. Femeile și fetele din Blaj, 80 la număr, sau legătuie adecă, la propunerea dnei Maria Suci, soția prefectului Tipografiei și sora fielertatului canonic Coltor, să facă rugăciuni continue, cu schimbul, în catedrală, de așa, ca în toată vremea să fie careva dintre ele în catedrală, iară Domnul nostru Isus Hristos să nu rămână singur nici o clipită. Fiecare femeie sau fată stă în catedrală câte o oră sau câte o jumătate de oră, dupăcum s'a legătuie și după cum are vreme, și apoi o schimbă cealaltă. Noi nu putem decât să ne bucurăm de această hotărîre a femeilor și fetelor noastre, aducându-le drept pildă vie și altora.

Sfinți noul. În cursul anului sfânt Părintele Creștinătății a declarat de fericți resp. de sfinți pe următorii zece: Andrei Hubert Fournet, Maria Bernharda Soublous, Ioana Antide Thouret, Maria Michela, Luisa de Marillac, Pompilio Maria Prizzotti, Iosif Benedict Cottolengo, Teresia Margareta Redi, Ioan Don Bosco și Conrad de Parzham. Să le zicem tuturor acestora: rugați-vă pentru noi păcătoși!

Se va ieftini prețul sticlei. Ministerul Industriei a băgat de seamă că fabricile de sticlă își vând marfa pe un preț prea de tot urcat. De aceea le-a cerut ca să ieftinească prețul cu 20 la sută. Fabricatorii au răspuns că nu pot să scadă decât 12 la sută din preț. Ministerul n'a primit această scădere, stăruind pentru scăderea de 20 la sută, așa că până la urmă fabricile de sticlă vor trebui să primească reducerea cerută de minister.

Un polițist a fost arestat de studenți. Isprava aceasta s'a petrecut la Cluj

Un polițist adevărat urmărea pe un profesor universitar care făcea altă politică decât a guvernului. Profesorul a intrat în universitate, polițistul după el. Câțiva studenți au observat obrăznicia polițistului, mai ales că în universitate, care e instituția autonomă, nu poți intra cum vrei. Studenții i-au cerut acte de student, pe cari polițistul neavându-le, i-au arestat și i-au dus la consiliul de războiu.

Universitate catolică în Polonia.

Încă în anul 1918 au întemeiat episcopii catolici din Polonia o universitate catolică la Lublin, pe care o țin din contribuția credincioșilor. Cu mare greutate le-a succedat să mijlocească recunoașterea și din partea statului a acestei universități, ceea ce s'a și întâmplat anul acesta. Această universitate e susținută și astăzi de către credincioși. Ea are 45 profesori și cam 1000 de studenți. — Și noi avem la Blaj fundațiunea Șuluțană care are menirea ca din venitele ei să se deschidă o universitate la Blaj. Unde suntem însă noi față de Poloni, că pe când ei își susțin universitatea, școlile secundare și primare din contribuțiile credincioșilor, credincioșii noștri nu jertesc pentru așa ceva nici un ban, ba nici abonamentul la „Unirea Poporului” nu-l plătesc.

De ce naționalitate sunt cardinalii.

Astăzi sunt numai 52 de cardinali, adevărați sfetnici de al Papei. Dintre aceștia 26 sunt italieni, 4 francezi, 4 nordamericani, 3 germani, 3 spanioli, 2 polonezi, apoi câte un austriac, cehoslovac, ungur, belgian, irlandez, portugez, canadian și brasilian. Oare când vom ajunge și noi românii să avem un cardinal?

Se va vindeca oare cancerul?

Din Paris s'a trimis de curând știrea că un oarecare medic, numit Dr. Gross, a descoperit un ser cu ajutorul căruia poate vindeca, de tot, cancerul. Numitul doctor a făcut experiență cu acest ser pe corpul său și se spune că a reușit pe deplin.

Nenorocirea alor două fetițe de școală. Cetim într-o gazetă basarabeană o știre dureroasă, întâmplată la o școală primară din jud. Storojineț. Directorul școlii, după ce a intrat în școală, a trimis pe două fetițe în cancelarie, ca să-i curețe paltonul de noroi. Fetițele curățând paltonul, au căutat, din curiozitate, prin buzunare, unde au găsit un revolver încărcat. Tot jucându-se cu el, revolverul s'a descărcat, omorând pe una din copile. Cealaltă, pe moarte și ea, a fost dusă la spital. Întâmplarea a produs multă jale în comună.

O pedeapsă binemeritată. Un flăcău dintr-o comună din jud. Turda, a fost judecat mai săptămâna trecută la 5 luni închisoare și pierderea drepturilor politice pe timp de 3 ani. Invinuirea ce i-s'a adus a fost aceea că, în anul trecut, flăcăul fără suflet și dragoste de părinți și-a bătut mama. Pentru mișeleasca lui faptă, l-a ajuns pedeapsa omenească în lumea aceasta, dar îl așteaptă și pedeapsa lui Dumnezeu, care ne-a dat poruncă aspră: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta”.

Dela nuntă la închisoare. Intr-o comună din jud. Ilfov, nuntași s'au cinstit peste măsură, înfierbântându-se mereu până și-au pierdut mințile. S'au luat apoi la ceartă și bătaie. În tolu bătaii, sfătuiți de sfatul cel rău al beuturii, câțiva au scos cuțitele și au înjunghiat pe un altul. Criminalii au fost prinși imediat și au fost duși la închisoare. După ce s'au trezit din beție, au început să-și blasteme clipa când au dus paharul cu beutură la gură. Dar eră zadarnic, pedeapsa pentru mârșava faptă l-a ajuns.

Iarăși iarnă. Suntem în zilele babelor. După câteva zile de primăvară dela sfârșitul lunii trecute și dela începutul acestora, a nins iarăși. Zăpada s'a topit repede, dar aerul s'a rărit simțitor și câteva zile un vânt tăios a suflat mereu. În noaptea de vineri spre sâmbătă a început iar ninsoarea. Cum pământul era înghețat, zăpada s'a prins și s'a așezat strat gros peste pământ. Sâmbătă înainte de masă, au căzut mereu fulgi mici de zăpadă.

Ungurii cumpără porumb dela noi. Recolta de porumb din Ungaria, a fost în anul trecut nimicită în mare parte. De aceea Ungaria e silită să cumpere din alte țări. Zilele trecute, guvernul maghiar a hotărât să cumpere din România o mie de vagoane porumb.

Un medic vestit la Brașov. O gazetă bucureșteană aduce știrea unei operații la inimă care a reușit pe deplin. E vorba despre un tânăr din Brașov, care s'a luat la ceartă cu un alt tânăr și după aceea la bătaie. În timpul luptei, cel dintâi a înjunghiat pe al doilea cu o unealtă ascuțită. Cel rănit a fost dus la spital, unde d. dr. Liviu Câmpeanu i-a făcut o operație. Dsa i-a cusut rana, ca să nu se mai scurgă sângele, a dat apoi tânărului, care era foarte slăbit, o injecție și inima a început să bată normal. Acesta e al doilea caz de operație la inimă a medicului Liviu Câmpeanu dela Brașov. După cât se știe, în lumea întreagă încă nu s'a făcut o astfel de operație, așa că putem pe dreptate să ne mândrim cu isprava acestui medic român.

Ordine milostivă. În Viena e sărăcie mare. Primăria orașului face însă tot ce-i stă în putință ca bieții oameni să poată trăi cât de cât. De aceea a hotărât să dea la 312.698, așadară la 1/6 din întreaga populația orașului, câte un ajutor bănesc. Acești săraci sunt împărțiți în trei grupuri: grupa A primește cel mult câte 480 Lei lunar, cel din grupa B cel mult câte 720 Lei, iară cel din grupa C cel mult câte 960 Lei, după câte persoane au în familie. În grupa A se află cei singuratici ori cu 2 persoane în familie, în grupa B cel cu 3 și cu 4 persoane, iară în grupa C cel cu 5 și cu 6 persoane. Bine înțeles că aceste ajutoare se plătesc regulat, la ziua întâie a fiecărei luni, iar dacă ziua întâie cade pe duminică, în ziua premergătoare.

Primejdia pe străzile orașelor mari. O statistică engleză arată că la Londra au fost omorâți, în cursul anului 1933, pe străzi, de către automobile și tramvale, nu mai puțin de 7207 oameni, iară răniți peste 300 de mii. Așadară pe străzile Londrei au murit, în cursul anului 1933, la zi câte 20 de persoane, ceea ce e îngrozitor de mult.

De când există liceu în America. Cel mai vechiu liceu din America, s'a înființat la Barton, acum sunt trei sute de ani. De atunci începând până astăzi, numărul liceelor a crescut în așa fel, încât America numără acum 28 de mii de licee.

Noul comitet al „Astru“-lui, București. Asociația Studenților Români Uniți A. S. T. R. U. București, și-a ales următorul comitet pe anul 1935: Președinte: Iulian Brînzeu; Vicepreședinte: Ioan Moisa; Secretar general: Nicolae Moldovan; Secretari de sedință: Liviu Mărgineanu și Octavian Bacău; Casier: Gavril Cipăianu; Controlor: Coriolan Achim; Bibliotecar: Dșoara Maria Aurelia Pop; Membrii în comitet: Dșoara Eleonora Vlaicu și Coriolan Gheție. Urăm noului comitet spor la muncă.

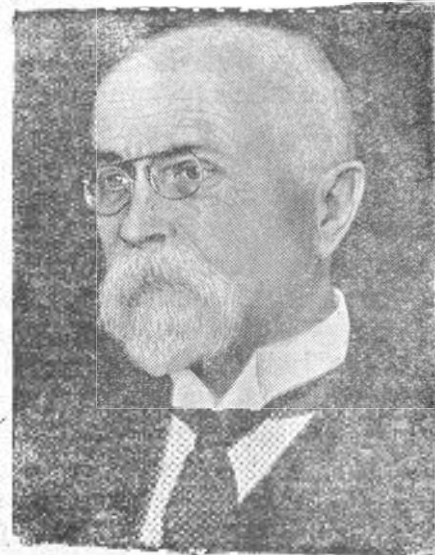
† **Cornelia Rusu, născ. Pop.** Dna. teasă, soția Părintelui Benjamin Rusu, prof. de religie în Cluj, a adormit în Dn. după un morb greu și îndelungat, împătășită fiind cu Sf. Taine ale muribunzilor, ziua de 1 Martie 1935, în anul al 52-lea vieții și 30-lea al fericitei sale căsătorii. Mășițele pământești ale defunctei au fost zate spre veșnică odihnă, în ziua de 3 Martie în cimitirul gr. cat. din Cluj-Mănăstur, în pomenirea ei!

Spre știre comisionarilor gazetei noastre

În zilele acestea se împlinește termenul pe care l-am dat comisionarilor gazetei noastre, pentru a-și plăti contribuția ce o au față de gazetă. Cei care până la termenul legal nu-și vor fi dat datoria încheindu-și conturile la administrația gazetei, se înștiințează că situația D-lor va fi predată prin avocatul nostru, parchetul. În legătură cu aceasta, atragem atențiunea asupra circulei ministerului de justiție nr. 52.110 din 16 Iunie 1931.

Cetitorii cari cumpărau gazeta dela comisionar, în caz că într-o bucurie nu o vor mai găsi de vânzare, să îndrumați să o aboneze la administrație, fiind regulat și conștiința serviți.

Toma G. Masaryk a împlinit 85 de ani

Chipul de mai sus ne arată pe președintele republicii cehoslovace, Toma G. Masaryk care a împlinit în săptămâna trecută 85 de ani.

Acest bătrân albit de ani, de muncă, gânduri și de răspunderi grele, a urcat timpul vieții sale, pe toate treptele. Tatăl său a fost vizitativ. El însuși după ce a vățat să-și scrie numele, a intrat ucenic la potcovarul satului. Dragostea de carte l-a făcut să-și petreacă nopțile căutând în ele văr și lumină. Muncind mereu și suferind mult a ajuns profesor universitar și președinte de republică. Și-a legat numele străns de țara sa, așa că oricând se va vorbi de Cehoslovacia se va vorbi și de Masaryk.

Cu prilejul împlinirii alor 85 de ani, țării sale, cari l-au ales pentru a fi oră președinte, l-au sărbătorit în mod călăros. L-a sărbătorit și țara noastră, în pomenirea sa, ba și prin delegații trimiși în capitala țării sale.

Il admirăm și noi, admirând astfel înțepa în muncă și dragostea de carte.

In grădinița cu flori

— Bujorul —

Oine nu cunoaște aceasta floare? Se găsește prin toate grădinițele. Are miros plăcut și flori frumoase, de felurite culori. Pentru mirosul și culoarea florilor să și cultivă.

Bujorul e adus pe la noi din părțile de miază-zi și de apus ale Europei.

Crește în tufe, înalte aproape de 1 metru. Rădăcinile sunt cărnoase și cu miros tare de piper. Tulpinele sunt ierboase și frunzele sunt mari și spintecate. Partea din jos a frunzelor e de culoare verde-alburie.

Florile sunt mari, de culoare roșie, albă ori galbenă. Bujorii cu flori galbene sunt rari. Mai răspândiți sunt bujorii cu flori roșii. Aceștia încă sunt de mai multe soiuri: cu flori de un roșu aprins, roșu închis, ori roșu palid.

Din cauza roșetii florilor, bujorul e socotit ca simbolul rușinii. „Roșește la față ca bujorul“, se zice despre cel ce se rușinează de ceva.

Despre cel sănătos, roșu la față și plin de viață se zice că e „cu obraji îmbujorați“.

„Copil frumos ca un bujor“.

La joc, încă se aud adeseori cântece:

- Foaie verde trei bujori,
- Aveți grijă măi feciori,
- Mândră-i lumea de feciori,
- Ca grădina de bujori.

Bujorul crește bine într'un pământ desfundat și gunoît. Ii place la soare mult.

Se plantează toamna prin Septembrie sau Octombrie, ori primăvara de timpuriu. Incepe să înflorească numai în anul al doilea. Întâi face flori puține. Pe măsură ce se întărește însă, înflorirea este tot mai bogată. Dacă sunt plantați rar și sunt bine îngrijiți, se fac pe o tulpină și 40—50 de flori.

În fiecare toamnă se sapă pământul în jurul lor și se pune gunoii putred; primăvara se sapă din nou.

Dacă vrem să avem flori mari, lăsam numai mugurul de floare din vârf. Ceialalți se rup.

Bujorul se înmulțește prin semințe. Se samănă toamna, îndată ce s'a cules, dar răsare numai în primăvara viitoare.

Bujorii cu flori bătute se înmulțesc prin despărțire, toamna sau primăvara cât mai de vreme.

Este și un bujor cu creștere lemnoasă. Acesta înflorește foarte mult și feliurit. Se înmulțește prin altoire pe bucăți de rădăcini, în despicătură. Acest bujor, iarna trebuie ferit de ger, de aceea se acoperă cu stuf, trestie sau cu frunze de copaci.

Bujorul este și o plantă de leac. Din rădăcina de bujor se poate stoarce un suc, bun pentru vindecarea agudui-

turilor și a boalelor de copii. Rădăcina cuprinde și oleiu amețitor. Din cauza aceasta, unii socotesc bujorul între plantele veninoase.

Frunzele colorate ale florilor încă sunt leucitoare. Asemenea și semințele. Acestea se sdrobesc în apă fierbinte, până ce apa se albește. După aceea, apa se strecură și de 3—4 ori la zi cu o lingură se dă copiilor bolnavi-epileptici.

Bujorii, grupați mai mulți la olaltă sunt de o frumusețe neîntrecută. Prin bogăția de flori și prin mirosul lor plăcut, înveselesc inimile și desvoaltă simțul pentru frumos.

Ion Popu-Câmpeanu

Câte bucate am produs în anul 1934

Anul 1934 a fost bogat în toate produsele, pe cari le-am adunat de pe pământul bine lucrat. Țarina bine îngrijită și lucrată, aduce o toamnă încărcată cu toate belșugurile date de bunul Dumnezeu. Gospodarul își umple toate magaziiile sale pentru iarnă și primăvară, iar tot ceace-i prisosește vinde, pentru a-și putea împlini celelalte necesități.

Întocmai ca gospodarul face și statul, asigurându-și mai întâi hrana de lipsă pentru locuitori, după care lasă liberă calea exportului pentru toate produsele. El asigură vanzică mai întâi trebuințele locuitorilor ei, și, numai în urmă, dă dreptul comercianților să treacă granița cu produsele ce întrec nevoile interne ale țării.

Această cale urmată de stat întărește viața locuitorilor săi, dându-le și puțința valorizării produselor lor, care trec granițele țării prin export. Prețul cerealelor, mai ales al grâului, a fost mic, din cauza aceasta statul, pentru a să mențină un preț mai ridicat, a cumpărat mari cantități de grâu, asigurând astfel un preț mai bun.

Cercetând datele adunate la Ministerul de Agricultură, se constată că producția totală a cerealelor cultivate în anul 1934 a fost de 860 mii vagoane, din care: 210.400 vagoane grâu, 88 mii vagoane orz, 482.200 vagoane porumb, 22.100 vagoane secară și 58.800 vagoane ovăș. Valoarea totală a acestor cereale se ridică la suma de 22 miliarde.

Din cantitatea aceasta de cereale s'a consumat în interior 249.000 vagoane porumb, ceace dă un consum mare.

Desigur că în cantitățile de mai sus trebuie să se cuprindă și cantitatea necesară pentru însemnările de primăvară. Cerealele destinate însemnărilor trebuie să fie din punct de vedere calitativ foarte bune, pentru a să se asigure o recoltă bogată atât cantitativ cât și calitativ.

Cantitatea necesară însemnărilor de primăvară este de 15.000 vagoane porumb, după cum ne arată datele Ministerului de agricultură. Păcat că nu avem la dispoziție cantitățile necesare și pentru celelalte însemnări de cereale.

Agricultorii cari nu vor avea cerealele necesare pentru însemnările de primăvară, vor căuta a-și procura cantitatea necesară prin mijlocul Camerilor de Agricultură, care vor pune la dispoziție cereale bune, sănătoase, curate pentru semănță.

Semănța de bună calitate, asigură o recoltă bună și bogată.

Olimplu I. Barna

Izvoare noi de venituri

Din struguri toată lumea face must, vin, vinars de trevere (tescovina) și drojdie, dar puțini știu că sămburii cari rămân dela fiertul vinarsului ar putea aduce vre-un folos și *nimenca* în țara românească, nu scoate un ban, din acești sămburi, care stau hălmuri, lângă cazanele de țuică.

Cultivatorii de vii, o duc greu, ca și toți ceilalți plugari, dar ei și-ar putea îmbunătăți soarta câtuși de puțin, dacă acolo unde sunt ținuturi întinse de vii s'ar asocia în cooperative pentru scoaterea uleiului din sămburii de struguri. Acest lucru s'ar putea face când și statul ar veni în ajutorul lor.

Dintre esle 71 de județe ale țării, 62 sunt cu vii. Aceste 62 județe au dat în toamna anului 1932, 1.015.865.210 kg. struguri, din care s'au scos 781.457.700 litri vin. Acești struguri au dat 20.319.262 kg. sămburi, socotind că 1 kg. struguri au 20 gr. sămburi (2%).

Cele mai bogate județe în vii sunt: Cahul, Lăpușna, Putna, Vâlcea, Râmnicul-Sărat, Timiș-Torontal, Arad și Satu-mare. Județul Târnava-Mică a dat în acel an 12.550.920 kg. struguri, sau 9.658.400 litri vin; fiind cam al 30-lea în mărime.

Fabricile de ulei din sămburi, ar lucra doar 3 luni pe an și-ar fi așezate acolo, unde sunt ținuturi întregi acoperite cu vii.

La constatarea de mai jos a ajuns tânărul inginer chimist, *Emil Aldea* fost elev al școalelor din Blaj.

Boștina, așa cum se scoate din cazanul de vinars, n'are nici o valoare ca îngrășământ, pentru pământ, căci putrezește anevoie, pe când mărușită putrezește ușor.

Uleiul se scoate din sămburi prin tesuire, dar mai mult cu *materiale chimice*, după ce s'au eurățit în triori anume de chiorchimi, de partea cărnoasă, pudrie ca făina.

Sămburii din struguri negri, sunt mai bogăți în ulei decât sămburii albi, la fel cei din câmpie, decât cei de pe deal.

Culoarea uleiului este galben-auriu la brun. Mirosul e plăcut ca și gustul, care e dulce. Se folosește pentru mâncare, la conservele de pești, ca unt de lemn de candelă, arzând fără pic de fum sau miros, cu o flacără curată, apoi la picturi, la tăbăcit pieile, la facerea săpunului.

Se poate întrebuința ca ulei la prăjitul mâncărilor de post în locul untdelemnului.

Noi am putea scoate din sămburii de struguri 1.692.500 kgr. ulei și 11.600.000 kgr. îngrășămintă pentru pământ.

Prețul acestui ulei este în Franța la 100 kg. între 300—400 franci francezi sau 1800—2400 lei românești.

S'ar scoate 30.465.000 lei din ulei și 2.240.000 lei din boștina. Venit curat ar fi 14.300.000 lei.

Iată un câștig frumos, de peste 14 milioane, cari se aruncă pe răpă!

Poate că vor trece ani până se vor face în România teascuri și fabrici de acest soi.

România este a 4-a țară din lume, producătoare de struguri și vin, astfel că făcându-se în viitor acest lucru, vierii vor câștiga și ei și câteva sute de lucrători dela aceste fabrici.

În Franța, Italia, America se află fabrici mici, așezate în ținuturile cu vii, care aduc un venit destul de frumos.

Pavel B. Glogovețan

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Culoarea animalelor

Multe animale de pe fața pământului, au însușirea de a-și schimba culoarea, luând o culoare asemănătoare cu cea a locului unde trăiesc. Astfel *Lăcusta* are culoare verde ca și iarba prin care sare. Fluturile numit *Ursicar* are fața aripelor strălucitoare; când se așează pe un copac își alipește aripele așa că nu se mai vede numai cealaltă parte a aripei, care are o culoare mai închisă, asemănătoare cu trunchiul copacului. *Peștii* pe spinare au culoare mai închisă, pe pânțele mai alburie, așa că priviți de asupra, nu se văd, căci culoarea seamănă cu mărul apelor, priviți din apă, de sub ei, nu se văd căci seamănă cu albul zilei. *Cameleonul*, un neam de șopârlă, are însușirea de a-și schimba culoarea corpului după culoarea arborelui, a crengilor sau a frunzelor printre cari stă. *Veverița*, vara și toamna este roșcată ca și pământul și frunzele uscate, iarna pânțele e alb ca și zăpada. Ca și veverița este *iepurele* dela noi, mai roșcat vara și toamna și mai alburie iarna. *Ursul alb și vulpea albă*, cari trăiesc în ținuturi unde totdeauna este iarnă, au blana albă pentru ca să nu fie observați pe ghețari și zăpadă. Acestor animale s'a dat însușirea de a-și schimba culoarea după locul unde trăiesc pentru ca să poată scăpa mai ușor de dușmani și să-și poată duce mai cu ușurință viața pe pământ.

Oile cari fată greu

De obicei oile fată cu ușurință, așa că nu trebuie să le dăm nici un ajutor. Dacă totuși vre-o oaie a fatat greu, e bine să-i dăm să bea zeamă de ovăs, de orz sau de româniță, în care am pus și o linguriță de spirt.

Cărți nouă

Dna Elena Dr Aciu n. Fabian, a scos în decursul acestui an, la „Tipografia Națională S. A. Cluj”, următoarele două cărțicele:

Cuiburl, piesă ocazională de Paști, pentru copiii dela grădinițe, cu cântece și dansuri în 3 acte. Format 17/12 cm. Prețul nu e trecut pe copertă.

În această broșurică de 21 de pagini, întâlnim bucuria sufletului copilăresc în fața primăverii, imbinată cu bucuria creștinească în apropierea sf. Paști. Persoanele piesei sunt copii mici, dela grădiniță, pot însă foarte bine să fie și din primele clase ale școlii primare. Piesa e compusă în versuri frumoase cuprinzând un miez de adevărată simțire creștinească și povești potrivite pentru copii. Acțiunea începe într-o grădină, unde copiii cântă un cântec de bucurie pentru primăvara ce a sosit, și se termină tot cu acolo, în noaptea învierii, cu »Hristos a înviat«.

În decursul primăverii care a început, și ca o pregătire pentru sf. Paști cari vin, o piesă mai potrivită pentru grădinițe și școalele primare, de abia că se mai poate găsi. O recomandăm călduros.

Țara mea, poem alegoric pentru copiii dela grădinițe și școlile primare, într'un act și două tablouri. Format 17/12 cm. Prețul nu e trecut pe copertă.

Această cărțică, de 31 pagini, e un cântec de iubire închinat patriei. O copilă adoarme cu gândul la patria sa, »cea mai scumpă de sub soare«. Frumusețile și bogățiile patriei se înfrumusează în zâne, sămănători, flori, fluturi, doine, etc., și vin să alinte somnul copilei.

Când se trezește, cu sufletul mișcat de atâtea frumuseți, cântă:

Fluturași și flori... și sămănători...
Muncă, hărnicie... muncitori o mic...

Ah, aceasta-i Țara mea
Drag mi-e a trăi în ea!

E foarte potrivită pentru școalele primare, la toate serbările patriotice.

Se caută învățător

unit, într'o comună germană de frunte din Banat, cu coloniști uniți din Ardeal. Are locuință (chirie până la zidirea școlii), încălzit, 11 jug. arător ca învățător, 4 în calitate de cantor. Cu timpul, dacă nu are piedeci canonice, va putea fi preotul acelei filii. A se cere transferarea până la 1 April. Informații: EPISCOPIA LUGOJULUI. (278) 1-1

Cantor diplomat

Se caută pentru parohia Jidveiu. Sesiune cantorală 5 jugăre, doritorii să se prezinte în una din Duminecile din postul mare.

(279) 1-1

Curatorul

Fân de vânzare

In com. Cenade, gara și posta Valea lungă, se află de vânzare 2-3 vagoane fân bun de fânăș. Doritorii se vor adresa

Oficiului parohial gr.-cat
CENADE

(280) 1-1

jud. Târnava-Mică

Lista neagră

Dușmanii foii Library

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de-a rândul, s'au fâlit că sunt și dânșii oameni cu carte, iar acuma, când le cerem bani, nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Ioan Onița, Odverem	735
Atanasiu Vaida, Strâmbul	945
Irimie Popa a Vasile Vasilichii, Ibănești	425
Vasile L. Pop, Sângeorgiul de Meseș	210
Ioan Pop, Ceanul mare	510
Bedelean Nicolae, Teiuș	675
Ioan Muntean, Sântioana săs.	495
Ioan Sand I. T., Oarba	885
Vasile Costea, Mănărade	825
Emanoil Ciugudean, Biia	495
Valeriu Boeriu, Răușor	495
Teodor Bărdaș, Măgarei	825
Vasile Bărăian I. Stef, Cătina	915
Vasile Moldovan, Cătina	825
Teodor Hoje, Cătina	905
Simion Gecean, Cătina	825
Victor Micu, Odorheiu	240
Valeriu Văcariu, Odorheiu	150
Popa Petru, Odorheiu	225
Ioan Bucur, Bogata de M.	265
Victor Marchiș, Strâmtura	495
Chirion Joia I. Ioan, Feisa	340
Teodor Bad, Râciu	450
Iosif Crișan, Câmpani	495
Ioan Mucea, Câmpani	745
Ioan Popa, Câmpani	400
Silviu Dan, Câmpani	945
Rovin Geaflea, Câmpani	925
Simion Sinilă, Câmpani	230
Ioan Marc, Câmpani	945
Petru Sabău, Lupșa	288

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre li vom da și pe mâna avocatului nostru.

Teodor Bunuș. — Rest încă 285 Lei.
Varga Ștefan. — Rest Lei 110 pe 1934.
Păr. Louis Goidin. Am primit 150 Lei, din care am trecut 90 în abonamentul anului curent, iar pe 1936.

Am primit câte 150 Lei dela următorii: Ștefan Betea, Filimon Bălan, Gheorghe Sfetcu, Oltean Traian, Of. parohial Vărădia, Of. parohial Cheț, Valeriu Ștefan, E. Solomon, Corodean Octavian, Sava Mihailă I. Iordache, Nicolae Maier, Iulian Suci, Valer Filipan, Victor M.

Câte 200 Lei: Cismaș Ștefan, Teodor Bunuș, George Mihălcean, Silvia Fărcașan, Petru Sabău, Dan Ioan, Ioan Surdu.

Alte sume: Aurel Marcu și Șuteu Vasile 100; Silviu Pauletti 220; Cornel Muste 100; Petruța Niculescu 50; Lazar Ștefan 311; Demeter Vasile 125; Vasile Căpădean 300; Valeriu Todoran, America 911; Varga Ștefan 100; Dr. P. Lauran 75; Ioan Handrea 30; Roșca Iulian 135; Demeter Ioan 220; Pop Alexandru 100; Masca 300.

Redactor: IULIU MAIOR

Teatru pentru săteni

La Blaj se tipărește, sub îngrijirea dlui ALEXANDRU LUPEANU-MELIN, rectorul gazetei noastre, o bibliotecă de piese teatrale pentru săteni. Piese sunt alese anume ca să poată fi jucate de tinerii din popor și ca ele să fie înțelese și gustate de locuitorii din țară.

Până acum au apărut următoarele nume:

1. CĂRLIG VINDE PE SURU, teatru pentru săteni într'un act, localizare de A. Melin. Pentru reprezentare se cer 4 persoane și scenă foarte simplă. Piesa e plină de haz și a fost jucată până acum în foarte multe părți. Prețul unei cărțicele 5 lei.

2. LEAC PENTRU MUERI, teatru pentru săteni în 2 acte, localizare de A. Melin. Pentru reprezentare se cer 19 persoane, dintre care 5 mai principale. Scenăria ușor de făcut. Jucată mai întâi în comuna Unirea jud. Târnava-Mică cu mare succes. Prețul 8 lei.

Teatru școlar

Tot sub îngrijirea dlui Lupeanu Melin se tipărește și o bibliotecă de teatru școlar, unde a apărut până acum vestita piesă:

FETIȚA ORFANĂ, feerie muzicală în 3 acte de A. Melin, care s'a reprezentat de multe ori la Cluj, la Sibiu, Craiova, Blaj, Giurgiu, și în aproape toate orașele ardelenilor și în Moldova și Dobrogea. Foarte mult apreciat și de sătenii. Până acum a fost reprezentată în sute de comune. Cântecele dela această frumoasă piesă le ținem în minte copiii ani de-a rândul.
Prețul unui exemplar (fără note muzicale) Lei 10.

Toate piesele de mai sus, se află de vânzare la

Librăria Seminarului din Blaj

La prețul fiecărei cărțicele, cerută separat prin poștă, se adaugă și 2 lei pentru poșta